

да се наслади по много, а ма въ той часъ не се видѣла гдѣ ѿшла, а онъ ѿстѣналъ со съ еднѣ око, тогава се раскаалъ, защо не глѣдалъ со съ двѣ те очи, да се наслади повече, ако въ ѿстѣналъ совсѣмъ слѣпъ. И пакъ се молилъ: ѿ Бже мой, дай ми ѿще еднѣ пѣтъ, да ѿ видимъ, ако ѿстанемъ слѣпъ и съ двѣ те очи, молилъ много пѣтъ и на богѣти со слѣзи, и постилъ да мѣ се ѿби ѿще еднѣ пѣтъ. Тѣгава дошелъ ангелъ и мѣ рѣклъ: всецарѣца се оумилостивила на твоѣ сердечное болѣзнованіе, и слѣзи, и ще да дойде, пакъ да ѿ видиши: защо искаши, да ѿстанешъ слѣпъ за нейна любовь. Благодаримъ, рѣклъ, благодѣтъ нейна, и се покланамъ и славимъ и ѿме то незыно: не самъ глѣданъ то да загъмъ, но и рѣцѣ и нѣзѣ, и сичко то тѣло мое, ако ще и тѣа кратка жѣзнь да ми се загъби, склоненъ самъ (кайлъ), самъ ѿще веднаши да ѿ видимъ владычица моѣ. И ангело мѣ рѣклъ: оутре да бѣдешъ гѣтовъ, и не да ѿслѣпѣши, а ми и дрѣго то око ще да ти проглѣдне, и да ти се зарѣдѣва сердце то, и мѣ се ѿбила владычица, а той ѿ голѣма свѣтлѣсть падналъ ничкомъ (по очѣ те си) на земаля та, каквѣто паднали апѣстоли те на Фабѣрска та гѣра; и така ѿвѣримъ се и дрѣго то око, и мѣ се просвѣти и сердце то и дрѣшѣ та: и станалъ та ѿ глѣдалъ съ двѣ те очи много, и она невидима бѣде: а той богѣгѣдно поживѣ и скончѣсе.

Ч Ѣ Д О 37.

Ѿ воскресемъ ѣтроцѣ, и испѣвѣдавшѣ своего оубѣицѣ.

Еднѣ женѣ добродѣтелна, имѣла любовь и благоговѣніе на пресвѣтѣа Богѣрѣдица, а мъжѣтъ и бѣлъ невѣренъ и беззакѣненъ, и ходѣлъ по дрѣги жѣни,